

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เสียงเด็กและเยาวชนไทยต่อ

สิทธิสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์
ภายใต้ พรบ.การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559

ทำไมเสียงเด็กและเยาวชนต่อเรื่องสิทธิสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์จึงมีความสำคัญ

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 มาตรา 5 ระบุว่า “วัยรุ่นมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ ได้รับการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ได้รับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ” โดยมีผู้แทนเยาวชนชายและหญิงอย่างละ 1 คนร่วมเป็นคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นตามกฎหมายฉบับนี้

ที่มาของเสียงเยาวชน	ใครคือผู้ตอบแบบสอบถาม
สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจาก สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (Thai PBS) และกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) จัดทำการศึกษาเสียงและความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับสิทธิด้าน อนามัยเจริญพันธุ์ตามพรบ.การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดย มุ่งเน้นเรื่องสิทธิสุขภาพทางเพศและทักษะที่จำเป็นผ่าน C-Site Application เครื่องมือสำรวจความคิดเห็นของประชาชนผ่าน application ออนไลน์ที่สามารถ ตอบข้อมูลได้จากโทรศัพท์มือถือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบอายุระหว่าง 10-25 ปีรวม 2,859 ราย จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ ผู้ตอบมีอายุเฉลี่ย 17 ปี ร้อยละ 69 เป็นเพศหญิง เกือบทั้งหมดเป็นโสดและมีสัญชาติไทย ส่วนใหญ่ร้อยละ 79 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมปลาย ในด้านฐานะของครอบครัว ร้อยละ 78 ระบุว่า พ่อมีพอกิน รองลงมา ร้อยละ 14 มีรายได้น้อย ในส่วนของลักษณะเฉพาะของครอบครัว ร้อยละ 28 เป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 38 ครอบครัวขยายที่มีปู่ย่า/ตายายอาศัยอยู่ ร่วมด้วย ร้อยละ 12 อาศัยอยู่ในครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ร้อยละ 11 อาศัยอยู่กับปู่ย่า/ตายาย หรือญาติโดยไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 6 มาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ร้อยละ 5 มีสมาชิกครอบครัวเป็นผู้มีความพิการ

เสียงจากเด็กและเยาวชนต่อสภาพปัญหาและความต้องการด้านสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ 5 เรื่อง

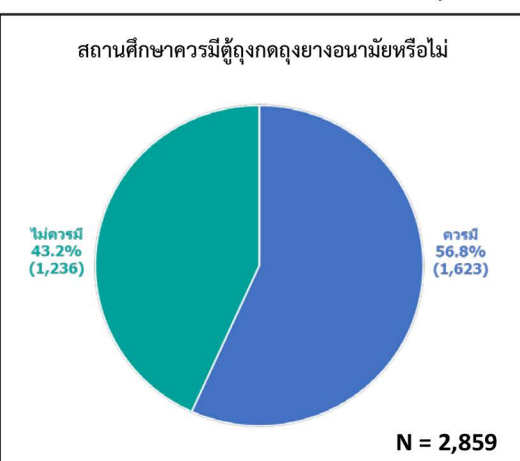
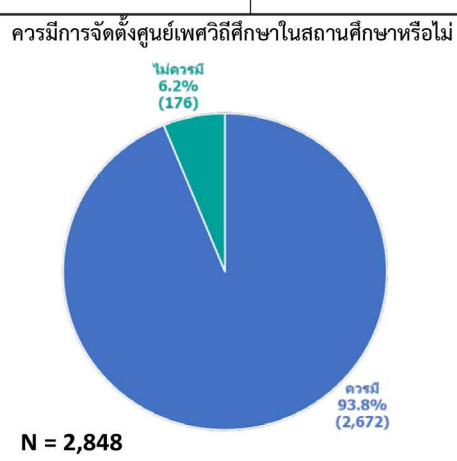
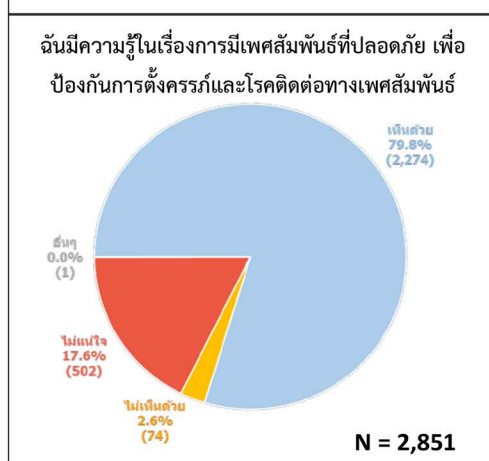
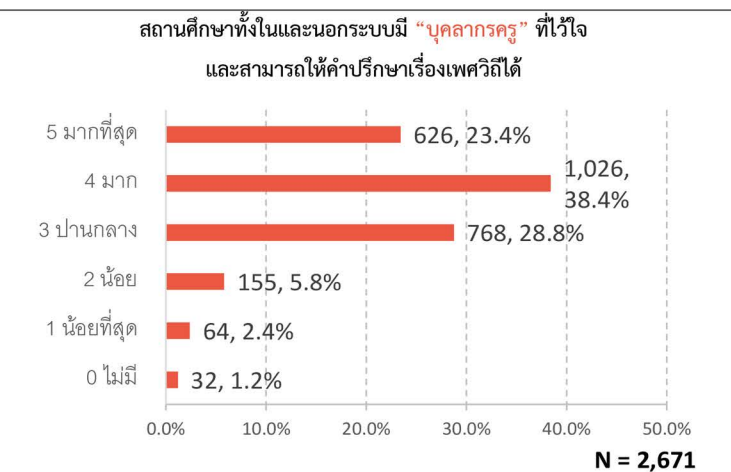
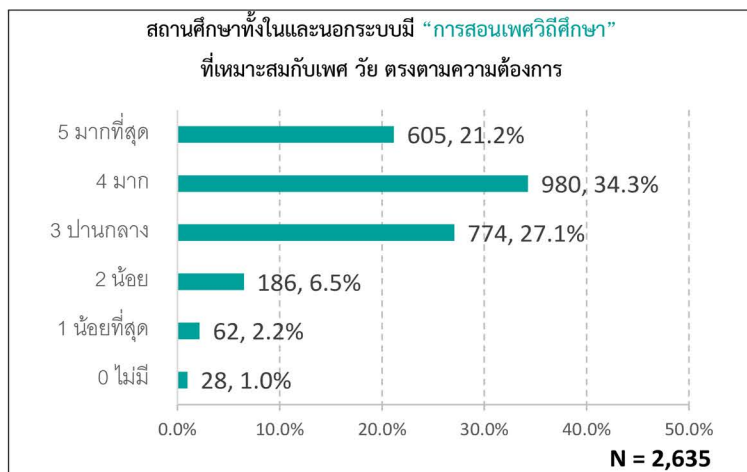
1) เด็กและเยาวชนมีความกังวลใจต่อสี่เรื่องหลักที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นมากที่สุด – ซึมเศร้า อุบัติเหตุ ยาเสพติด การตั้งครรภ์และสุขภาวะเพศ

- ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นว่าปัญหาที่มีผลต่อชีวิตตนมากที่สุดสามลำดับแรกคือ ภาวะซึมเศร้า อุบัติเหตุ และยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 13 เท่า ๆ กันโดยปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและสุขภาวะทางเพศ มีร้อยละ 15
- โดยเห็นว่าภาวะซึมเศร้าในเยาวชนเป็นปลายเหตุของปัญหาอื่น ๆ ที่เด็กและเยาวชนต้องเผชิญ เช่น ความเครียดเรื่องเรียนหนัก การกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์ ความรุนแรงในครอบครัว รายได้ไม่พอรายจ่าย ความกังวลต่ออนาคตข้างหน้า ฯลฯ

2) เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาในภาพรวม แต่ยังคงต้องปรับปรุงเนื้อหาให้รอบด้านโดยคำนึงถึงสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นมากขึ้น ไม่มุ่งเพียงการนำเสนอผลกระทบทางลบของการมีเพศสัมพันธ์ และต้องเพิ่มศักยภาพของบุคลากรครูเรื่องการให้คำปรึกษาและเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวของเด็กและเยาวชน

- ร้อยละ 55 ของเด็กและเยาวชนรู้สึกพึงพอใจมาก และอีกเกือบ 1 ใน 3 มีความพึงพอใจปานกลางต่อการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษา กล่าวคือ มีความเห็นว่าสถานศึกษาทั้งในและนอกระบบมี “การสอนเพศวิถีศึกษา” ที่เหมาะสมกับเพศ วัย ตรงตามความต้องการ

ตามความต้องการของเด็กและเยาวชน มีบุคลากรครูที่ไว้ใจและสามารถให้คำปรึกษาเรื่องเพศวิถีศึกษาได้ แต่ราว 1 ใน 12 ของเด็กและเยาวชนยังมีความเห็นต่างไม่รู้สึกพึงพอใจ โดยร้อยละ 1 ให้ความเห็นว่าคุณภาพยังไม่มีสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา

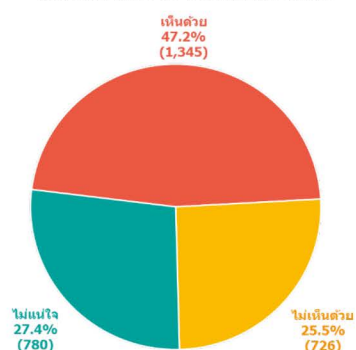

3) การเลี้ยงดูและทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน ยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และปรับทัศนคติเรื่องเพศวิถีศึกษาของเด็กและเยาวชน อีกทั้งเด็กและเยาวชนมีความต้องการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับคนรุ่นใหม่ในอนาคต

- ร้อยละ 47 ของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าตนเองเติบโตขึ้นมากับการเลี้ยงดูและทัศนคติด้านลบของพ่อแม่ผู้ปกครอง ครอบครัวและชุมชนต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยมีเพียงร้อยละ 26 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 27 ไม่แน่ใจ ทั้งนี้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่

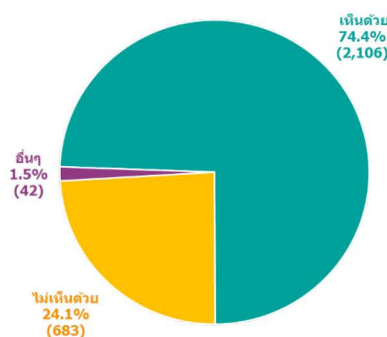
ร้อยละ 74 มีความเห็นว่าตนสามารถพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์กับพ่อแม่และคนในครอบครัวได้ แต่ราว 1 ใน 4 เห็นว่าตนไม่สามารถคุยเรื่องนี้กับคนในครอบครัวได้ หรือจะคุยได้เฉพาะบางเรื่อง ขาดความมั่นใจ หรือลำบากใจที่จะพูดคุยเรื่องนี้

การเลี้ยงดู และทัศนคติของพ่อแม่ผู้ปกครอง รวมถึงชุมชน
เน้นแต่ด้านลบของการมีเพศสัมพันธ์

N = 2,851

ฉันสามารถปรึกษาพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์กับพ่อแม่/ครอบครัวได้

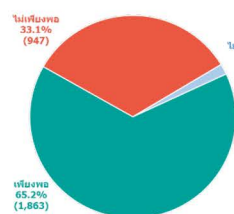
N = 2,831

ทักษะที่จำเป็นของคนรุ่นใหม่ในอนาคต

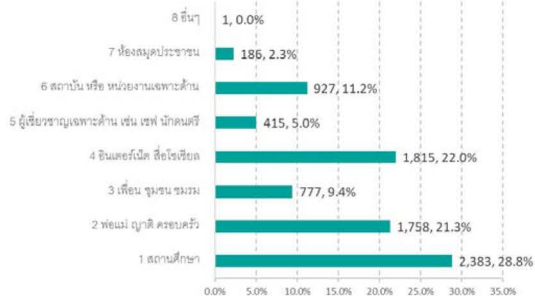
N = 9,399

ฉันคิดว่าฉันได้รับการเตรียมทักษะที่
จำเป็นเพียงพอ

N = 2,858

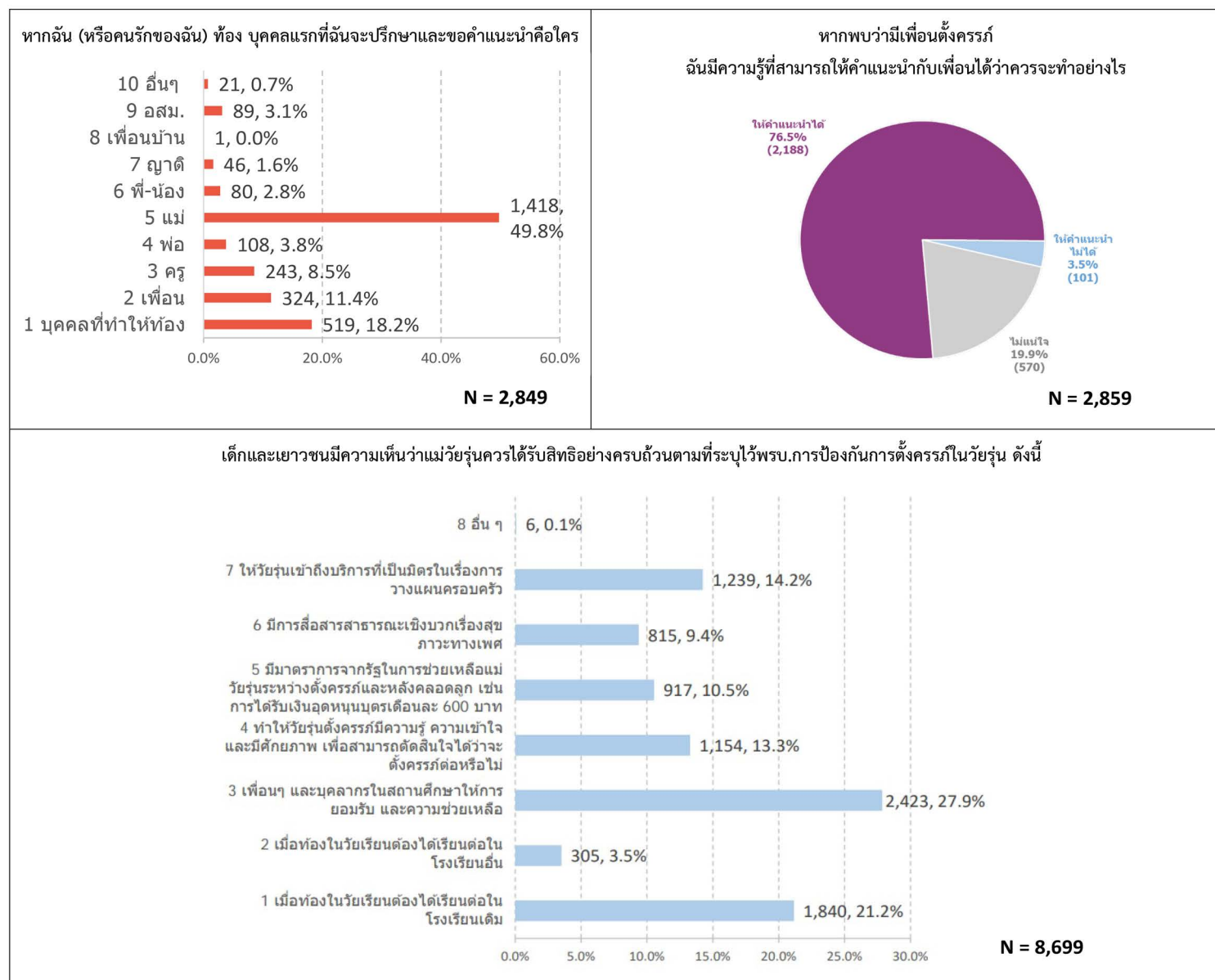
ฉันจะเรียนรู้พัฒนาทักษะดังกล่าวได้ที่ไหน

N = 8,262

4) ถ้า “ฉันท้อง” หรือ “คนรักของฉันท้อง” ครั้งหนึ่งของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่า “แม่” เป็นบุคคลแรกที่ตนจะปรึกษาและขอคำแนะนำ โดย 2 ใน 3 ของเด็กและเยาวชนมั่นใจว่าตนมีความรู้ที่สามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ตั้งท้องได้ว่าควรทำอย่างไร โดยเฉพาะความรู้เรื่องการพิทักษ์สิทธิเมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์

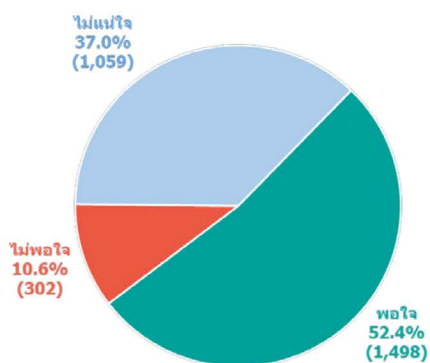

5) ครึ่งหนึ่งของเด็กและเยาวชนรู้สึกพึงพอใจการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ในพื้นที่ที่ตนพักอาศัย แต่ควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้คำปรึกษาและข้อมูลทางโซเชียลมีเดียที่เหมาะสมกับวัยรุ่น ตลอดจนมีช่องทางการเข้าถึงถุงยางอนามัยที่เป็นมิตรมากขึ้น

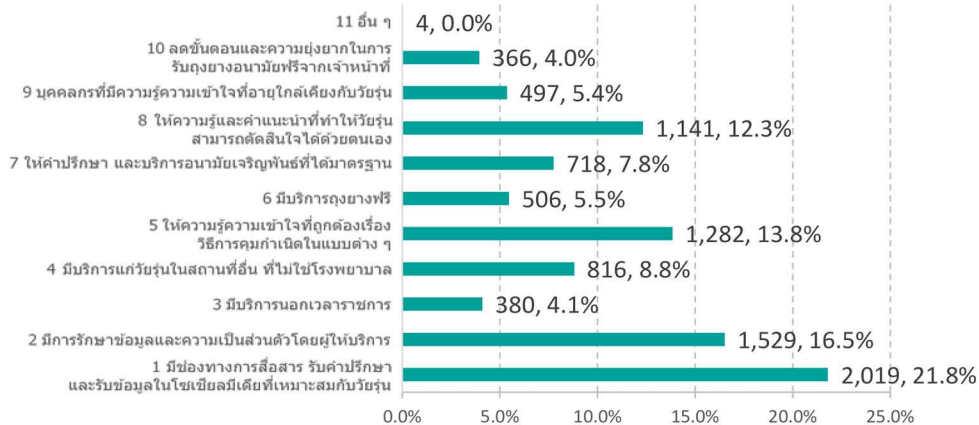
- เด็กและเยาวชนมีมุมมองต่อบริการที่เป็นมิตรกับวัยรุ่นต่างกัน เช่น เยาวชนในโรงเรียนและเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ไม่ทราบเกี่ยวกับบริการนี้ ในขณะที่เยาวชนนอกโรงเรียนรู้เรื่องนี้มากกว่า โดยเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์บางคนมีความเห็นว่ามันถูกตีตราเมื่อเข้าไปใช้บริการในคลินิกวัยรุ่นเนื่องจากด้านหน้าคลินิกมีการติดโปสเตอร์เกี่ยวกับการคุมกำเนิด การป้องกันตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และการฝากครรภ์ นอกจากนี้กลุ่มเยาวชน LGBTQ ยังรู้สึกว่าบริการไม่ตอบสนองต่อความต้องการของตน
- เด็กและเยาวชนจำนวนร้อยละ 21 ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้เรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์ในชุมชน และตนรู้สึกว่าจะสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผน จัดการ และประเมินบริการดังกล่าวได้

ฉันรู้สึกพึงพอใจการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ในพื้นที่ที่ฉันอยู่อาศัย

N = 2,859

ฉันคิดว่าบริการเรื่องสุขภาพทางเพศควรได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติมในหัวข้อดังนี้

N = 9,258

- สถานที่ที่ควรมีการติดตั้งตู้กดถุงยางอนามัย เด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าควรเป็นสถานที่ที่เข้าถึงได้ง่าย เป็นแหล่งที่พบปะกันของวัยรุ่น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ใช่อาคารสาธารณะที่เปิดเผยมากเกินไป

- สำหรับคำถามเจาะจงที่ถามว่า “สถานศึกษาควรมีตู้กดถุงยางหรือไม่” ร้อยละ 57 เห็นว่าควรมี แต่เด็กและเยาวชนยังมีมุมมองที่แตกต่างกันมากต่อเรื่องนี้ ส่วนหนึ่งเห็นว่าการมีถุงยางอนามัยให้บริการอย่างเปิดเผยเกินไปกลับจะเป็นการกระตุ้นความต้องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นให้เกิดมากขึ้นและง่ายขึ้น

预览已结束，完整报告链接和二维码如下：

https://www.yunbaogao.cn/report/index/report?reportId=5_19941

